Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

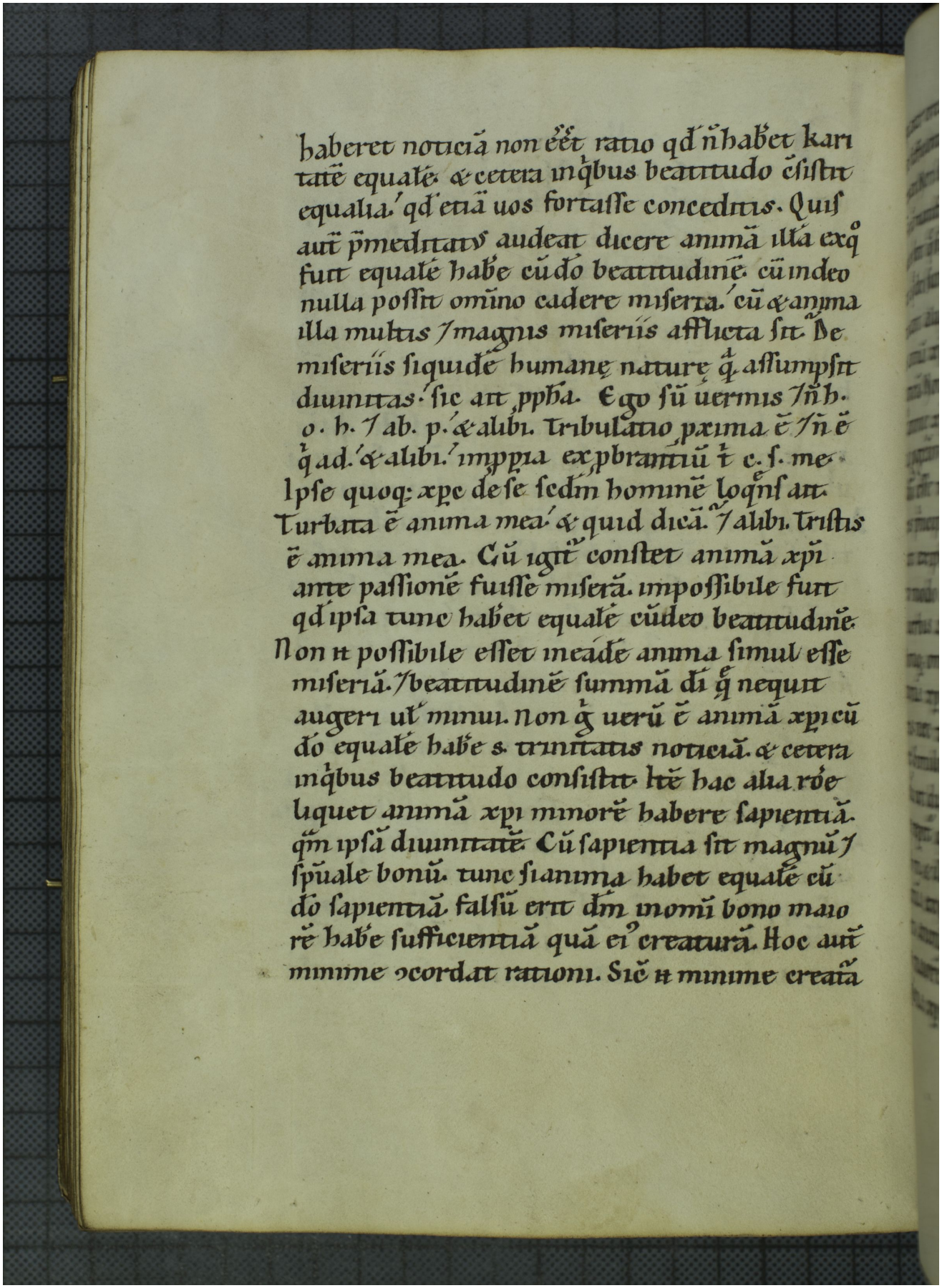

haberet noticiā non ēēt ratio qd ñ habet karitatē equalē. & cetera inq̄bus beatitudo ēsistit equalia. qd etiā uos fortasse concedritis. Quis autē p̄meditatus audeat dicere animā illā exq̄ fuit equalē habe cū dō beatitudinē. cū indeo nulla possit omino cadere miseria. cū & anima illa multis ⁊ magnis miseriis afflicta sit. De miseriis siquidē humanę naturę q̄ assumpsit diuinitas. sic ait ppha. Ego sū uermis ⁊ ñ h. o. h. ⁊ ab. p. & alibi. Tribulatio prima ē ⁊ ñ ē q̄ ad. & alibi. imppria exprbrantiū t̄ c. s. me ipse quoq; xpc de se sedm hominē loqns ait. Turbata ē anima mea. & quid dicā. ⁊ alibi. Tristis ē anima mea. Cū igit̄ constet animā xpi ante passionē fuisse miserā. impossibile fuit qd ipsa tunc habet equalē cū deo beatitudinē. Non it possibile esset meadē anima simul esse miserā. ⁊ beatitudinē summā dī q̄ nequit augeri uel minui. Non q̄ uerū ē animā xpi cū dō equalē habe s. trinitatis noticiā. & cetera inq̄bus beatitudo consistit. Itē hac alia rōe liquet animā xpi minorē habere sapientiā. q̄m ipsā diuinitatē. Cū sapientia sit magnū ⁊ spūale bonū. tunc si anima habet equalē cū dō sapientiā. falsū erit dm inomī bono maiorē habe sufficientiā quā ei creaturā. Hoc autē minime ocordat rationi. Siē it minime creata